

[Kurt Brauer.]

det, det er jeg overbevist om; derfor må vi ikke forsømme at udtømme denne mulighed.

Jeg vil til slut blot konstatere en vis taknemmelighed over, at disse døre ikke blev smækket, og jeg vil tage de usmækkede døres signal som et signal om, at anstændighed og omgængelighed stadig kan trives i det danske folketing.

Steen Folke (VS):

Fremskridtspartiets ordfører, hr. Erlendsson, forsøgte, som han sagde, at tage brodden af hr. Voigts tåbelige udtalelser om tåregas og panservogne. Nu er hr. Voigt jo ikke den eneste fremskridtspolitiker, der har udlagt sine visioner om, hvordan Christiania skulle ryddes. Jeg har været til et møde i Århus om Christiania, hvori fra fremskridtspartiet deltog hr. Arentoft. Han havde en nok så raffineret opfattelse som hr. Voigt — hvis jeg må sige det på den måde — af, hvordan Christiania skulle kvæles. Jeg tror nok, hr. Arentoft har en tidligere militær baggrund, som måske er baggrunden for, at han har mere realistiske ideer om, hvordan sådan noget bedst lader sig arrangere. Det var noget med at lægge en jernring omkring Christiania og simpelt hen lægge denne jernring, indtil Christiania var kvalt. Det blev udmalet langt mere detaljeret, end jeg her kan gøre rede for. Det kunne være interessant at høre hr. Arentofts egen redegørelse for, hvordan det mere præcist skulle gøres. Det kan også være, forsvarsministeren her kunne få nogle gode tips i forbindelse med det forestående job.

Jeg undrer mig lidt, må jeg sige, over, at der ikke er nogle lidt mere snedige borgerlige politikere, som indser, at det vil være aldeles tåbeligt, også på borgerlige politikeres egne præmisser, at forsøge at gennemføre denne udradering af Christiania her om en måneds tid. Det var jo ynkeligt at se f. eks. hr. Bertel Haarders tilbageskridt i forhold til, hvad der tidligere er kommet fra den kant. Der må alligevel være en kraftig disciplin i venstres gruppe.

Jeg forstår godt, at hr. Kjeld Olesen fisker efter tilslutning til den bløde landing, for det bliver dyrt for en socialdemokratisk regering at gennemføre denne beslutning om at rydde

Christiania, og måske er det i al usselhed det, der simpelt hen er hovedmotivet for de borgerlige, at de udmærket godt kan se, hvordan man har den socialdemokratiske regering oppe i en klemme her.

Regeringen kan alligevel ikke fralægge sig sit ansvar og henvise, som man gør gang på gang, til, at der er det og det borgerlige flertal, og vi må jo bøje os for folketingets flertal osv., osv. Det er nu den socialdemokratiske regering selv, der bestemmer, hvor længe den vil blive ved at administrere denne politik. Det gælder på områder, der sådan set i det store perspektiv er langt væsentligere, langt mere indgribende over for alle lønarbejders vilkår her i samfundet, men det gælder altså også i en sag som Christiania.

Regeringens holdning og politik har helt klart været i sag efter sag efter sag, at man lukker øjnene og lader stå til, lader sig diktere det ene og det andet. En del af hemmeligheden er naturligvis, at den borgerlige politik har udmærket fodfæste langt ind i den socialdemokratiske gruppe, men jeg mener alligevel, at socialdemokratiet måske for sin egen skyld gjorde klogt i at overveje, om man ikke på et eller andet tidspunkt, f. eks. i denne sag, skulle kridte støvlerne og stå fast.

Forsvarsministeren (Orla Møller):

Efter ordførernes anden omgang kan det være nødvendigt med et par bemærkninger.

Den lille detalje, som hr. Erlendsson og jeg har diskuteret mange gange og nu altså også i dag, skal jeg naturligvis have det sidste ord i, for jeg har ret i denne sag.

Hr. Erlendsson henviser til en foreløbig aftale af 31. maj 1972, men der er altså også tale om et møde i juni 1973. Den tidligere regering var nødt til at anerkende, at der her var tale om et retligt forpligtende grundlag, uanset om der er et såkaldt retsobjekt på den anden side eller ej. Jeg er helt sikker på, at selv om hr. Erlendsson vil bruge al sin mundkraft, så vil han ikke kunne klare sig over for justitsministeriets hjernekraft i denne sag.

Der er en enkelt principiel ting i de sidste bemærkninger, jeg godt vil tage frem. Hr. Arne Christiansen bruger ordene: dagsordenen står fast, regeringen må have den for-